

Inceputuri

Azoitei Stefania

Atomii mei au iubit atomii tăi
Încă de la început
Când eram praf de stele
Amestecați cu luna.

Am dansat împreună milenii
Fără timp și spațiu
Căci noi eram infinitul
În propriul nostru univers.

Ceva ne-a despărțit apoi
Și înfierbântați de dorință
Ne-am aruncat în trupurile străine
Ale unor necunoscuți goi

Ne-am căutat alte milenii
Prin soare, amestecați cu apa mării
Până ne-am găsit departe de lună
Uitându-ne la stele.

Atomii mei mereu au iubit atomii tăi,
În decenii de timp scurtate sub apăsarea unui sărut,
În anotimpuri decedate și apusuri uitate,
În gratii de piepturi străine,
În inimi haine...
Dar atomii mei au iubit atomii tăi
Încă de la început
Și continuă
Până vom iar praf de stele
Pe lângă lună pierduți.